

ydende Borgere, som der færdes og erlægge dette betydelige Beløb i Skat, en aldeles urimelig Uro og Tidsspilde, samt at man udsætter de Varer, man maatte betro Regjeringen, for at den af dem kunde høve sin Afgift, for, at de ikke kunde anbringes saaledes, at de ere sikrede for at bestadiges og forværres. Dette er anerkjendt fra alle Sider, det er ikke benegtet af Noget, og jeg siger, mine Herrer, at det er en meget betænkelig Sag at negte denne simple Retfærdighedsbehandling. Naar man tvinger Skatteyderne til at betro deres Gods til Regjeringens Baretægt, maa man ikke negte dem de Lokaler, som ere nødvendige, for at dette Gods kan blive ordentlig behandlet. Nu er det ærede Medlem for Ddense Amts 5te Valgkreds (S. M. Peterfen) ved at undersøge Forholdene paa Stedet kommet til den Overbevisning, at det kan ske ved simplere og mindre kostbare Midler end dem, jeg har bragt i Forslag; men hertil maa jeg tillade mig at bemærke, at med al Auerkjendelse af den Opmærksomhed, hvormed det ærede Medlem for Ddense Amts 5te Valgkreds har betragtet Forholdene paa Toldboden, har den Tanke, han har fremstillet her, været underkastet en meget grundig og nøiagtig Prøvelse af alle de Mænd, som netop høve havt særlig Velilighed til at bedømme Forholdene fra alle Synspunkter, og ved denne Prøvelse, der nu har været forfat og gjentagen i 3 Aar, er man kommen til det Resultat, at man ikke kan tilveiebringe en hensigtsmæssig og betryggende Ordning ved de Midler, som det ærede Medlem anviste, men at der hertil udfordres Opførelsen af en ny Bygning, hvori man samler de forskjellige Veierboder. Det er et Hensyn, som altsaa gjør det vigtigt, at denne Sag bliver fremmet; et andet har jeg fremhævet i Slutningen af en Skrivelse til Udvalget, nemlig, at det er nødvendigt, dersom man vil være tryk med Hensyn til Besvigelser, og dette er støttet paa et Tilfælde, som virkelig er indtraadt, og som, hvis det gjentager sig, yderligere vil kunne forskaffe Statskassen meget betydelige Tab. Dette er heller ikke blevet modsagt af det ærede Medlem, men det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), der førte Ordet for Mindretallet i denne Sag,

kom med en Indvending derimod, som jeg ikke kan negte forundrede mig meget. Han mente nemlig, at naar man har med uredelige Folk at bestille, hjælper det ikke, hvad man gjør for at beskytte sig mod dem, og derfor kunde man lige saa godt lade være at træffe Forholdsregler mod Toldsvig. Nu tror jeg, at det ærede Medlem er en praktisk Mand i mange Forhold, men han maa tillade mig at sige, at naar han kan udtale dette, er han i Toldforhold en aldeles upraktisk Mand. Nei, man maa tvertimod gjøre Alt, hvad der er rimeligt, for at beskytte sig mod Toldsvig, og naar det ærede Medlem, stolende paa en saadan almindelig menneskelig Grundsetning som den, at man ikke kan hjælpe sig mod Ewig, vil undlade at gjøre, hvad der forlanges støttet paa gode Grunde, for at forebygge Saadant i Tilfælde, hvor det er paavist, at Ewig kan foregaa og let kan foregaa, uden at det er muligt at forebygge det ved de nu tilstedeværende Midler, og naar man negter Regjeringen de Midler, der indenfor en rimelig Grændse foreslaas anvendte til at forebygge saadan Ewig, da gjør man en meget upraktisk Gjerning og voldes Statskassen et meget større Tab, end det vil være at bevilge disse Penge. De tro at gjøre noget meget Økonomisk ved ikke at bevilge de 50,000 Rd., men jeg tillader mig at paastaa, at de gjøre noget høist Uøkonomisk; en stor Udselshed er det at negte de Midler, der ere nødvendige til at forebygge en Besvigelse, der gaar langt videre, end hvad der her er foreslaaet at spare. Et andet æret Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), har idag sagt, at han erkjendte, at det var et godt Forslag, et hensigtsmæssigt og rimeligt Forslag, som var gjort, men han vilde dog ikke stemme for det, thi vore Finantsers Tilstand tillod os det ikke; han sigtede navnlig i saa Henseende til Indkomstskatten, men jeg tror ogsaa, at han nævnte andre Rilder. Men jeg vil dog tillade mig at spørge det ærede Medlem, om han virkelig tror, at denne Sag kan faae nogen som helst Betydning med Hensyn til Indkomstskatten. Jeg tilsiger det ærede Medlem, at han kan tilveiebringe en Balance mellem Indtægt og Udgift, som man kan erkjende for at være